

Úton a magyarság teljes felszámolása felé

A magyarság megérett a teljes és tökéletes hódoltságra, sőt, a teljes pusztulásra, olyannyira, hogy a legegységibb nemzeti érdekeit se képes megvédeni, de még csak tudatában sincs azoknak. Miért van az, hogy a pártvezéreknek - főleg a nemzetinek mondottaknak - és a polgári szervezetek vezetőinek most már közel két évtizede nem derengett fel, hogy ha jövőt akarnak a magyarságnak, akkor a fiatalság felé kellene fordítani figyelő szemüket?

“Olyan kis ország (Izrael) részéről, mint mi, ez szinte döbbenetes. Azt látom, hogy fölvásároljuk Manhattant, és fölvásároljuk Magyarországot, és fölvásároljuk Romániát, és fölvásároljuk Lengyelországot. S ahogy én látom, nincsenek problémáink. A tehetségünk, az összeköttetések és a dinamizmusunk jóvoltából szinte mindenhová eljutunk.” — Simon Peresz

A fenti megjegyzés Simon Peresz izraeli elnök szájából hangzott el 2007. október 10-én a tel-avivi Hilton szállóban egy kereskedelmi összejövetelen, melyet a Má'áriv című izraeli héber nyelvű napilap közléséből fordított Hering József volt izraeli katona. Peresz elnök azonban nem a teljes valóságnak megfelelően fogalmazott. Magyarországot ugyanis lényegében már felvásárolták. Az egyetlen jelentős nemzeti tulajdon a magyar föld, aminek nagyobb része még - remélhetőleg - magyar tulajdonban van, de a jelenlegi kalózkormány azon dolgozik, hogy azt is idegen kézre játssza.

Marschalkó Lajos az Országhódítók című munkájában közli a Russischen Invaliden 1910. december 30-i számából:

“Testvérek! Hittestvérek! Az egész földkerekségen nincs egyetlen darab föld sem, amelyet könnyebben leigázhatnánk, mint Galíciát és Magyarországot. E két országnak mindenképpen a miénknek kell lennie, mert számunkra ott a legkedvezőbbek a körülmények. Ti, zsidó testvérek fáradozzatok minden erőtökkel azon, hogy mindkét országot teljesen birtokotokba vehessétek...”

Ami korunk Magyarországaiban történik, nem első ízben történik. Az 1867-es “kiegyezés” a zsidóság állampolgárságáról is rendelkezett. Ekkor kapták meg az állampolgárságot, addig nem lehettek azok. Nem csoda, hogy Deák Ferenc a “haza bölcsé” lett. Bartha Miklós írja a Kazárföldön című munkája 61. oldalán: “... a kazárok (zsidók) tömeges bevándorlása 1868-ban kezdődött.”

A tömeges bevándorlásnak nem kizárólag az állampolgárság elnyerése volt az oka, hanem nagyban hozzásegítettek az oroszországi pogromok, és Bartha szerint az, hogy Galíciában törvények szigorú alkalmazásával igyekeztek megfékezni az üzérkedést. Románia pedig lezárta határait előttük, viszont nyitva volt Magyarország határa.

Gazdaságilag meghódították az országot, és József Attila elpanaszolhatta versében: — “S kitántorgott Amerikába másfélmillió emberünk.”

A valóság az, hogy a másfélmillió emberünk nem “kitántorgott” Amerikába, hanem a jövevények kihúzták a magyar középosztály talpa alól a szőnyeget, a megélhetést, és az utolsó pénzükön vettek egy hajójegyet Amerikába. Ma szintén ez történik, de a tönkretetteknek nincs hová menekülniük.

Badiny Jós Ferenc írja a Mah-Gar a magyar (Buenos-Aires, 1976) című munkája 90 és 91-ik oldalán, hogy Argentínában meglátogatta (nem

írja, hogy mikor, de a hatvanas-hetvenes években lehetett) egy jelentős zsidó ember Magyarországról, aki a legjobb visszaemlékezése szerint a következőket mondta neki:

“Mi, magyar zsidók professzor úr kutatásai és publikációi elé semmiféle akadályt nem gördítünk, sőt, köszönjük, ha még többet kutat. Ugyanis maga írja könyvében, hogy az emigrációs magyarság ifjúsága nem rendelkezik egy olyan erős, tradicionális alappal, amelyre büszke lehetne. Így ez a finn-ugor származási elmélet őket arra készteti, hogy ezt meg se említsék, hanem örömmel beolvadjanak a nyugati kultúrából származó azonos országok fiai közé, ahová bevándoroltak. Nem így a magyarul beszélő zsidó ifjak, akik külföldön is akárhová kerülnek a diaszpórában, beszélnek magyarul és - magyarul beszélő - jó zsidónak tartja meg őket a bibliai tradíció. Professzor Badiny!

A magyarországi nép 100 év alatt kiirtja önmagát, és a tudománnyal foglalkozók 5 krajcárért el fogják adni az örökségüket. 100 év múlva mi - magyarul beszélő zsidók - leszünk a Mah-Garok, és köszönettel fogunk adózni Badiny professzornak, aki ezt kikutatta, és akinek a munkáira majd hivatkozni fogunk.”

A hitetlenkedők kételkedhetnek, hogy e beszélgetés valóban megtörtént-e, avagy nem, de Magyarország megszállása, kisajátítása, meghódítása, sőt, az önpusztítás is kísértetiesen bekövetkezett. De hogyan is kezdődött mindez?

A magyarság már 500 éve kiszolgáltatottságban él, de az 1848-49-es szabadságharcunk leverése gyökeresebb sorsfordulót eredményezett, mint ahogy arról beszélni szokás. A Habsburgok tudományosan megalapozott tervet dolgoztak ki a magyarság nemzeti önismeretének lerombolására, azon keresztül nemzeti önbecsülésének szétzilálására. E pokoli tervet a finnugor származáselmélet keretén belül, a Magyar Tudományos Akadémia felhasználásával léptették gyakorlatba. Lényege az volt, hogy a magyarságot a nyelvrokonság kapcsán a Nyugat-Szibéria kezdetleges műveltségű népeihez kössék, hogy ennek emlegetésével és az iskolákban való tanításával a lehető legmélyebre gázoljanak a magyarság lelkületébe, megtörve nemzeti büszkeségét. E terv megvalósítása sikeres volt.

A magyarság csak a trianoni katasztrófa után kezdett föleszmélni, miután elindult egy egészséges szellemi kibontakozás, de amelyet a vesztes II. világháború gyökerestől elsodort. Ami jó volt a Habsburgoknak, jó lett Moszkvának, és ami jó volt Moszkvának, az jó most a nemzetközi rablótökének. A kommunista évtizedek, majd az immár 18 éve hazánkra szakadt nemzetközi “demokrácia” alatt felnevelkedett három nemzedék.

Gyökértelen nemzedék, népi/nemzeti mivoltát nem ismerő, sőt, megtagadó nemzedék. A magyarság tehát megérett a teljes és tökéletes hódoltságra, sőt, a teljes pusztulásra, olyannyira, hogy a legegységibb nemzeti érdekeit se képes megvédeni, de annak még csak tudatában sincs azoknak.

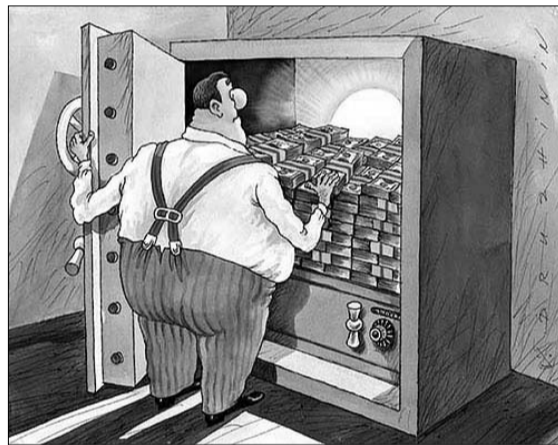
Az 1980-as években meg is kezdődött az új honfoglalás alapjainak tudományos és történelmi háttérű lefektetése. Egyre-másra olvashatunk arról, hogy “a zsidók a mai Magyarország területén már a Római Birodalom idején, a 3. században éltek. A magyarok a 9. században foglalták el e területet”, olvassuk a New York-i

Magyar Élet 1980 egyik novemberi számában. Mit is akarnak mondani ezzel? Azt, hogy a zsidók megelőzték a magyarságot jó félezer évvel a Kárpát-medencében, tehát történelmi joguk van hozzá. Nesze neked, magyar őstörténet. Ezért kell ledélbábosozni minden kutatót, aki nem a finnugor őserdőben keresi a magyarság bölcsőjét?

A Reform 1991. március 8. számából a Magyar Honvéd március 1. számában közöl egy írást Antiszemitizmus, cionizmus, hazafiság címmel. Az elsőbbségről ebben is szó esik ilyen formában: “Úgy tudom egyébként, hogy a zsidóság nagyjából a honfoglalással egy időben jelent meg a Kárpát-medencében? Előbb. Zsidó sírkövet már jóval a magyarok bejövetele előtti időkből találtak itt.” - hangzott az újságíró kérdésére Dr. Engländer Tibor, a Magyar Cionista Szövetség elnökének válasza. A budapesti főrabbi sem mulasztotta el ezt megemlíteni, mikor kihallgatást kapott a pápától, a Katolikus Egyház fejétől.

S hogy mindezek nem véletlen megjegyzések voltak a zsidó honfoglalás történelmi háttérének megalapozásához, igazolja, hogy azokban az években nemzetközi segítséget is kaptak.

Például: Az amerikai televíziós hálózat, a CBS is sugározott az 1980-as évek első felében egy összeállítást a magyarországi zsidóság történelméről, helyzetéről, melyben az előzőek szintén említés kaptak. Az Insight 1990. április 9-i számában írja a Communism's Demise Leaves Jews to Piece Together a Past (A kommunizmusban szétzilált zsidóság ismét felépítheti múltját) címmel a következőt olvashatjuk:

“Ilona Benoschofsky shows off a tombstone, a menorah barely visible on its surface. “This comes from the third century,” the museum director explains. “A man named Judah. It proves the Jews were here before the Hungarians.”

(Benoschofsky Ilona egy sírkövet mutat, amelyen egy alig látható menóra van. “Ez a harmadik századból való”, mondja a múzeumigazgató. “Az ember neve Judah. Ez bizonyítja, hogy a zsidók előbb itt voltak, mint a magyarok.”)

Érted, kedves Magyar Testvér? Most ne csodálkozz, hogy kitérnek otthonodból, és saját hazádban csak szolga lehetsz. Mint ahogy Badiny Jósna mondta a magyarországi zsidó:

“A magyarországi nép 100 év alatt kiirtja önmagát, és a tudománnyal foglalkozók 5 krajcárért el fogják adni az örökségüket.”

Nem gondoltad ugye, hogy nemzeti önismeretenednek valami köze van jövődhöz? Nem gondoltad, hogy saját “értelmiséged” készségesen segédkezet nyújt megsemmisítésedhez?

Miért van az, hogy a pártvezéreknek - főleg a nemzetinek mondottaknak - és a polgári szervezetek vezetőinek most már közel két évtizede nem derengett fel, ha jövőt akarnak a magyarságnak, akkor a fiatalság felé kellene fordítani figyelő szemüket? Nem érnék-e el többet, ha az ébredező fiatalságot látnánk el, magyarságismeret gyarapító irodalommal, és megkülönböztetett figyelemben részesítenénk a Forrai Sándor Rovásírás Kör munkásságát, amely rovásírás-vetélkedőket rendez már évek óta a kárpát-medencei magyar fiataloknak?

Emlékezzünk csak vissza! Hogyan is kezdődik a Hegedűs a háztetőn (Fiddler on the roof) című film?

Tradition! Tradition! Tradition! Hagyomány! Hagyomány! Hagyomány!

Minden jó szándék, minden igyekezet, ami nem a magyarság nemzeti önismeretének rendbetételét, azon keresztül nemzeti önbecsülésének visszaállítását szolgálja, falra hányt borsó, pusztába kiáltott szó.

Szebb jövőt!
Radics Géza

(A szerző Amerikában élő történész)
Forrás: Hazánkért Online, 2008-05-13

